

er en Indskrænkning, der betyder noget, og den er ogsaa til Fordel for de almindelige Fiskere, derved bliver Gnidningsmodstanden mellem Forpagterne og Fiskerne formindsket betydeligt. I den Beretning, der har været os overladt, forudsættes det, at disse 5,000 ha Vandareal vil være tilstrækkeligt til en aarlig Produktion af 50 Millioner Stykker Østers. I Holland skal der produceres 45 Millioner Stykker paa et Areal af 3,000 ha. Det er en meget værdifuld Oplysning, dersom den er rigtig. Og selv om det ikke kan gaa nær saa godt, som her er skildret, vilde det være meget urigtigt, om disse Forsøg ikke blev foretaget. Nu er det jo klart, at Staten kunde selv foretage disse Forsøg, men jeg tror, at saa vilde de neppe blive udført saa godt, og de vilde sikkert ogsaa blive betydelig kostbarere, end naar Forsøget gøres saaledes, som der her er Tale om.

Andragendet fra Limfjordsfiskerne har vi ogsaa undersøgt. Der blev i Andragendet anket over, at Forpagterne ødelagde en hel Del af Fiskernes Redskaber, men saa vidt mig bekendt er disse Redskaber altid blevet betalt eller erstattet med nye. Og naar der ogsaa blev anket over, at Skraberne ødelagde Hummerfiskeriet, saa ser det dog ikke ud til, at det er saa slemt, tværtimod, det ser ud til, at Hummerne lever paa de Steder, hvor der islet ikke kan skraves, navnlig hvor der er Sten. Der er jo ingen af os i Finansudvalget, der er sagkyndig, vi har kun haft de Oplysninger at gaa ud fra, der er tilstillede os. Men efter det ser vi ikke rettere, end at det vil være rigtigt, at det Forsøg, om hvilket Ministeren nu har truffet Aftale med Forpagterne, bliver gjort.

Jacob Christensen: Jeg vil give min Tilslutning til den højtærede Ordførers Udtalelse angaaende Statsskovarbejdernes Lønningsforhold, at Staten for dette Arbejde burde yde en Løn, der var paa Højde med, hvad Kommune og private i den paa-gældende Egn plejede at yde Arbejderne for Udførelse af lignende Arbejder. Kunde Staten naa dertil, vilde jeg hilse det med Glæde, men i saa Fald maa den betydeligt højere op end til den Løn, der ydes i Øjeblikket. Jeg skal blot oplyse, at f. Eks. i Them, der ligger umiddelbart op ad de store Statsskove ved Silkeborg, yder Kommunen altid antagne Arbejdere, naar de udfører Arbejde paa Kommunens Regning, en Dagløn af 3 Kr. Det glæder mig at høre, at Ordføreren saa bestemt udtaler, at Staten mindst maatte yde Løn, der svarer

til, hvad private og Kommunerne yder for lignende Arbejder. Jeg haaber, at den højtærede Landbrugsminister har en lignende Opfattelse, og at Overvejelserne om dette Spørgsmaal ikke behøver at vare længe, saa at man kan faa et praktisk Forslag til tredie Behandling, der fastslaar dette Princip, at Staten ikke bør være daarligere Arbejdsgiver end private og Kommunerne.

Formanden: Jeg skal her afbryde Forhandlingerne for i Dag.

Næste Møde holdes i Morgen Kl. 1 med følgende Dagsorden:

1) *Anden Behandling af:*

Forslag til Lov om Forlængelse af Gyldigheden af Lov Nr. 113 af 14. Maj 1909 om Lønninger ved Justervæsenet.

2) *Fortsættelse af anden Behandling af:*

Forslag til Finanslov for Finansaaret fra 1. April 1914 til 31. Marts 1915.

Mødet hævet Kl. 4¹⁰.

57de Møde.

Torsdag den 15. Januar, Kl. 1.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Forlængelse af Gyldigheden af Lov Nr. 113 af 14. Maj 1909 om Lønninger ved Justervæsenet.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 2517.)

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslaget samt Spørgsmaalet om dets Overgang til tredie Behandling sattes til Forhandling under eet.